

ת"פ 25402/12/17 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד עודד ביטון

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 25402-12-17 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ'
ביטון

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
פרקליטות מחוז צפון- פלילי

המאשימה

נגד

עודד ביטון

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן שייחס לו את העבירות הבאות:

גניבה - לפי סעיף 383 + 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

זיוף על מנת לקבל דבר במרמה - לפי סעיף 418 רישא לחוק העונשין

שימוש במסמך מזויף - לפי סעיף 420 לחוק העונשין

קבלת דבר במרמה - לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין

והסגת גבול כדי לעבור עבירה - לפי סעיף 447(א)(2) לחוק העונשין.

כתב האישום פירט כי במהלך השנים 2015-2016, המתלונן שכר מהנאשם דירה בחצור הגלילית, בה התגורר הנאשם עד לאותה עת.

במהלך התקופה הנ"ל, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, נכנס הנאשם לדירה ללא רשות המתלונן, נשאר בה וגנב המחאות המשוכות מחשבון הבנק של המתלונן שהיו בדירה.

הנאשם מסר 6 מההמחאות שגנב, לאחר שזייף אותן בכך שמילא את פרטיהן, חתם עליהן שלא כדין וקיבל תמורתן דמי ניכיון במרמה בסך כולל של כ-30,000 ₪.

עמוד 1

2. ביום 12/2/18 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע ונקבע כי יוגש לגביו תסקיר שרות המבחן שיתייחס גם לשאלת ביטול ההרשעה.

עוד במסגרת אותו דיון הוסכם בין הצדדים כי הנאשם ישלם פיצויים למתלונן על סך 30000 ₪.

תסקיר שרות המבחן מיום 13/6/18

3. שרות המבחן המליץ שלא למצות את הדין עם הנאשם ולהעדיף בעניינו את הפן השיקומי, תוך העמדתו בצו מבחן למשך שנה. כן הומלץ להטיל מאסר על תנאי. יחד עם זאת, לא הומלץ על ביטול הרשעתו של הנאשם.

4. על פי התסקיר, הנאשם בן 40, רווק, אב לילד בן חמש מקשר זוגי בעברו, הנמצא במשמורת אמו. הנאשם מסר כי הקשר עם בנו טוב וכי הם מתראים פעמיים בשבוע.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, למד מגיל 13 בפנימיות על מנת להתמקצע בכדורגל, שיחק והתפתח בתחום, עבד כמאמן כדורגל לילדים ומשחק כיום בקבוצת ותיקי חצור הגלילית.

נמסר כי הנאשם שירת שרות צבאי מלא, חתם קבע למשך שלוש שנים וכיום משרת במילואים. הנאשם מסר כי בתקופת שירותו עבר תאונה, בה נשלל רישיון הנהיגה שלו ובמשך מספר שנים נהג ללא רישיון ונקנס מספר פעמים, ונקלע בעקבות כך לחובות כלכליים קשים ועד להליכי הוצאה לפועל.

הנאשם עובד כיום כאב בית בבית ספר במקום מגוריו.

נמסר כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

בהתייחסו לעבירות - הנאשם קיבל אחריות מלאה על ביצוען. שיתף כי בעקבות לחצים כלכליים קשים וחובות גדולים שהשאיר אביו טרם פטירתו, והודעה מאת כונס הנכסים על כך שביתו אינו מבוטח, וכן בשל לחץ נפשי ואחריות שחש, הגיע לפתרון הפלילי לבעיותיו הכלכליות. הנאשם הביע צער רב וחרטה עמוקה על מעשיו. עוד מסר כי ביקש סליחה מהמתלונן שמשכיר ממנו את הדירה בחצור.

עוד מסר הנאשם, כי הוא חש חרטה על כך שלא שיתף את אחיו במצוקתו שכן אחיו יכול לעזור לו, ולמנוע ממנו מלבצע את העבירה.

שרות המבחן מסר כי הנאשם חש עצמו כ"כבשה השחורה" וכי להבדיל מאחיו, שהצליחו בחייהם לעומתו, הוא נותר בתחושת ערך עצמי נמוך, ללא יכולת להיעזר בדמויות המשמעותיות שנתפשו בעיניו כלא זמינות ומרוחקות. על רקע זה קיבל את ההחלטה שהביאה אותו לפריצת החוק בתחום התעבורה בגיל צעיר, ובהמשך זיוף ומרמה בבגרותו. עוד התרשם שרות המבחן כי פטירת אמו של הנאשם בהיותו בן 20 והגדילה בצל אביו המכור לאלכוהול, לצד התפקיד שנטל על עצמו בסיוע לאב, לא אפשרו לנאשם לממש את צרכיו ורצונותיו האמתיים ולבנות זהות משלו.

יחד עם זאת שרות המבחן התרשם כי הנאשם ניסה להגיע להישגים ולהתקדם לפי יכולותיו ואמונתו בעצמו.

עוד התרשם שרות המבחן כי הנאשם ערך התבוננות מעמיקה, חש בושה, אשמה ואמפטיה כלפי המתלונן וכל אלה ממקום כנה ואמיתי.

שרות המבחן מסר כי הנאשם פנה בבקשה לסיוע בכדי לשפר את מצבו הכלכלי ועל מנת לעזור לו לבחון את מעשיו בצורה ביקורתית.

שרות המבחן העריך כי הנאשם זקוק למסגרת טיפולית ולקשר אישי תומך ומחזק. עוד העריכו כי הסיכוי להישנות מעשים דומים על ידו הינו בינוני, אך שילוב בטיפול עשוי להפחית את הסיכון.

באשר לשאלת ביטול ההרשעה, **שרות המבחן נמנע ממתן המלצה בעניין ביטול ההרשעה**, שכן לא התרשמו מקיום הפרמטרים הנלקחים בחשבון בעת גיבוש עמדה בעניין זה, ובנוסף צוין כי הנאשם לא הציג מסמכים שיכולים להצביע על פגיעה קונקרטית בפרנסתו, יחד עם זאת שרות המבחן המליץ כאמור להעדיף בעניינו של הנאשם את הפן השיקומי.

טיעוני הצדדים לעונש

הצדדים טענו לעונש ביום 22/11/18.

5.

טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה פירטה את הערכים המוגנים שנפגעו בביצוע העבירה, וטענה כי הנאשם ניצל את היכרותו עם המתלונן ואת הדירה ובכך הקל על עצמו את ביצוע העבירה, תוך אדישות לעוגמת הנפש לנוגעים בדבר ולנטל הכלכלי שנגרם מביצוע העבירות.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

לעניין הפיצוי, נטען כי הנאשם, בניגוד למוסכם, טרם שילם את הפיצוי ולא ביצע שום פעולה המלמדת על רצונו לשלם.

ב"כ המאשימה לא ראתה שיש מקום לסטות ממתחם העונש משיקולי שיקום, כהמלצת שרות המבחן, שכן הנאשם טרם החל בהליך טיפולי כלשהו.

ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון, 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן שטרם שולם.

6.

טיעוני ב"כ הנאשם

עמוד 3

ב"כ הנאשם ביקשה לבטל את הרשעתו של הנאשם.

נטען כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי וכי נסיבות המקרה והצורך בשיקומו של הנאשם מחייבים סטייה מהמתחם.

ב"כ הנאשם הפנתה לאמור בתסקיר שרות המבחן.

ב"כ הנאשם טענה כי הכניסה לבית שמוכר לנאשם, בניגוד לבית זר, מהווה נסיבה לקולא, להבדיל מטענת המאשימה.

עוד טענה, כי מדובר באירוע יחידי שמהתרחשותו חלפו שלוש שנים, בהן הנאשם לא ביצע עבירות נוספות, והפנים את חומרת מעשיו.

נטען כי הנאשם משלם מזונות על סך 1500 ₪ בחודש, ממשכורתו על סך 5000 ₪, וכן שכר דירה בסך 2200 ₪.

בנוסף נטען, כי הנאשם מעוניין לשלם את הפיצוי, ואולם הדבר לא עלה בידו עד כה (על אף כוונה להקדים את התשלום, שהוצהרה באחד הדיונים הקודמים), שכן ידו איננה משגת. צוין שהפיצוי ישולם כשיקבל הנאשם תמורה עבור הדירה שמכר.

ב"כ הנאשם טענה כי על אף ששרות המבחן נמנע ממתן המלצה בעניין לביטול ההרשעה, בשל כך שלא תיגרם לנאשם פגיעה קונקרטית, ניתן וראוי לבטל ההרשעה, כפי שנעשה בהחלטות ופסקי דין אליהם הפנתה.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם לא הגיש אסמכתאות לגבי פגיעת ההרשעה בו, בשל אי רצונו לחשוף בפני מעסיקו את הסתבכותו. צוין כי ההרשעה עלולה להביא לאובדן מקום פרנסתו של הנאשם, לפגוע ביכולתו לשלם את מזונות בנו ואת שכר דירתו, וכן לפגוע בדימויו העצמי.

נטען כי העבודה בבית הספר משמעותית עבור הנאשם, וכי לכן לא יהיה יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מהותרת ההרשעה על כנה לבין חומרת העבירות.

ב"כ הנאשם ביקשה לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו צו מבחן לכל תקופה שבית המשפט יראה לנכון, לצד תשלום הפיצוי.

7. דברי הנאשם

הנאשם הודה בטעותו, אמר כי מעד לראשונה בחייו וכי הדבר לא יחזור על עצמו.

הנאשם טען כי הוא פיצה את המתלונן בכך שוויתר לו על שלושה חודשי שכירות.

עוד אמר, כי הוא התנצל בפני המתלונן, ביקש את סליחתו, והבטיח כי יחזיר למתלונן את הכסף, רק שהוא זקוק לזמן כדי לעשות זאת.

שאלת ההרשעה

8. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.
- הימנעות מהרשעה הנה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.
9. הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל**. שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.
10. השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעת מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.
11. שקלתי את נסיבותיו של כתב האישום המתוקן, ומצאתי כי לא ניתן לבטל את הרשעתו של הנאשם בגין העבירות שביצע. אני סבורה כי ביטול ההרשעה לא יהלום את חומרת העבירות.
12. הנאשם ניצל את ההזדמנות שנקרתה בדרכו, נכנס לדירה הנמצאת בבעלותו, ושאותה השכיר למתלון, ללא רשות, גנב מתוך הדירה 6 המחאות, זייף את פרטיהן וקיבל תמורתן סך של 30,000 שקלים.
- על אף שמעשיו של הנאשם נעדרים תחכום מיוחד, הם דווקא אינם נעדרי תכנון. הנאשם המתין להזדמנות בה המתלון לא היה בדירה, נכנס, ללא צורך לפרוץ, ותוך ניצול מפתח שהחזיק כבעלי הדירה, גנב את הצ'קים, ובהמשך גנב באמצעותם סכום כסף משמעותי מהמתלון.
- המעשה מאופיין בהפרת אמון, בפגיעה בפרטיות ובניצול.
- לא מדובר אמנם בפורץ זר, החודר לבית מקרי, ובכך לא נחלש בנסיבות הנוכחיות הסממן של פגיעה בביטחון האישי, המאפיין מקרי התפרצות לבתי מגורים, ואולם, לעומת זאת, קיים במקרה הנוכחי אלמנט חמור בשל אופי המרמה והניצול שבו.
- נזקו של המתלון, אשר נסיבותיו לא הובאו, וכל הידוע לגביו הנו כי הוא מתגורר בשכירות בחצור הגלילית, הנו נזק ניכר, גם בפן הכספי הממוני, וגם במישור הפגיעה בפרטיות.

הנאשם ביצע את העבירות בגפו, ואין נסיבה לקולא בשל תפקידם של אחרים בפרשה.

13. הערכים החברתיים שנפגעו בביצוע עבירות הסגת גבול וגניבה הם הגנה על הפרטיות ושמירה על הקניין והרכוש של הזולת, מניעת עוגמת נפש למי שרכושו ניטל, ומניעת פגיעה בתחושת הביטחון והפרטיות. עבירות המרמה והזיוף, שבוצעו כאן בזיוף המחאות ובשימוש בהן ללא רשות בעליהן, פוגעות אף הן באינטרסים קנייניים ורכשיים, ובנוסף גם באינטרס רחב יותר של אמון במערכות מסחריות נפוצות של שימוש בהמחאות כאמצעי תשלום בטוח ואמין. המעשה פוגע בעקפיין בחיי מסחר תקינים ובסדר הציבורי.

14. חומרת העבירות, צירופן יחדיו, מידת הנזק - כל אלה יחד אינם מאפשרים את ביטול הרשעתו של הנאשם. לגבי הנזק, הנאשם לא השיב עד כה את כספי הגניבה למתלונן, וזאת למרות שבאחת משיבות בית המשפט, עוד בטרם הטיעונים לעונש, ביקש כי יונפקו לו שוברי תשלום, לשם השבת כספי הגניבה, ולהשבת הנזק. הדבר לא נעשה, והנאשם נימק את המשך מחדלו באי יכולת כלכלית לשלם למתלונן. אי השבת הנזק המשמעותי נכון להווה, הנו גורם מחמיר, המצל צל כבד על אמירות החרטה. ביטול הרשעה איננו הולם, אף אינו מומלץ בתסקיר.

15. בנוסף על האמור, הנאשם אף לא הוכיח פגיעה ניכרת של ההרשעה בעתידו.

ביטול הרשעה יעשה, כאמור, רק כאשר הנזק שייגרם מההרשעה הוא חמור ובלתי מידתי והוא עולה על הנזק שייגרם לאינטרס הציבורי בהימנעות מהרשעה.

על הנאשם להראות נזק מוחשי קונקרטי ולא אפשרויות תיאורטיות לפיהן יגרם לו נזק בעתיד. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל:

"לא מצאתי כל פגם בעמדתו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על התכונות של אותם תרחישים."

נטען כי תעסוקתו של הנאשם כאב בית בבית ספר, מקום עבודתו בזמן האחרון, תיפגע עם היוודע על ניהול ההליך הפלילי למעסיקו, כי עבודתו תעמוד בסיכון אם יורשע עד כדי אובדן מקום פרנסתו ואת יכולתו לשלם את מזונות בנו ולחוסר יכולת לשלם שכר דירה וכן פגיעה בדימויו העצמי.

בעניין זה לא הוצג כל מסמך ולא הובאה כל ראיה שיש בה כדי להעיד על פגיעה ונזק קונקרטי.

ב"כ הנאשם הפנתה למספר החלטות שתומכות בטענתה כי ניתן לבטל הרשעה על אף שלא הוכח נזק

קונקרטי, ואולם החלטות אלה אינן יפות לענייננו, לנוכח חומרת העבירות, ובהתחשב בנסיבות האישיות גם יחד.

16. לאור האמור לעיל, הרשעת הנאשם נותרת על כנה.

דין והכרעה

17. מתחם העונש ההולם

בהיעדר מחלוקת בעניין זה, ולאור הנסיבות, מצאתי כי יש להתייחס לרצף העובדות ולכלל העבירות שבוצעו כ"אירוע אחד" לשם קביעת העונש.

בנוסף, הובא לעיל דיון נרחב לגבי הערכים המוגנים שנפגעו בביצוע העבירות ונסיבותיהן.

באשר למדיניות הענישה, עיון בפסיקה של הערכאות השונות מעלה כי ניתנה ענישה במנעד רחב, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. העונשים משתרעים על פני מתחם שמתחיל ממאסר על תנאי ועד לעונשי מאסר בפועל, לרבות בעבודות שרות.

א. ברע"פ 6435/09 **בן אוסקר נגד מדינת ישראל (11.08.09)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, שהורשע על פי הודאתו בעבירות קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף. המבקש נטל במהלך השנים 2004-2005 את פנקס השיקים של אשתו ללא רשותה, וזייף את חתימתה על שמונה שיקים והשתמש בהם לסילוק חובותיו, על סך של 278,176 ₪. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרכן של עבודות שרות ועונשים נלווים.

ב. רע"פ 4692/15 **מאיר אליהו נגד מדינת ישראל (15.07.15)**, המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות זיוף בכוונה לקבל דבר, ניסיון לקבלת דבר במרמה, ושימוש במסמך מזויף. המבקש זייף בעצמו או באמצעות אחר מסמך הנחזה להיות רישיון נהיגה זמני שבאמצעותו ניסה לקבל רישיון נהיגה. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בדרכן של עבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

ג. ע"פ (מרכז) 6785-04-10 **אליהו קצירי נגד מדינת ישראל (02.06.10)**, המערער הודה והורשע בעבירות זיוף, שימוש במסמך מזויף וניסיון לקבלת דבר במרמה, בכך שזייף את חתימתה של אשתו על 14 שיקים בסך 16,000 ₪ כל אחד, להשבת חובותיו. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בדרכן של עבודות שרות ו-8 חודשי מאסר על תנאי.

ד. ע"פ (מרכז) 28122-10-14 **אוהד ידי אלחנן נגד מדינת ישראל (17.02.15)**, המערער,

בעל עבר פלילי ישן בעבירות דומות, הודה והורשע בגניבת 2 שיקים, זיופם וקבלת סך של 22,000 במזומן תמורתם, זאת על רקע קשיים כלכליים. בית המשפט גזר עליו חודשיים וחצי עבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס.

ה. ת"פ (נתניה) 1295/07 **מדינת ישראל נגד אמין אגבריה (03.01.10)**, הנאשם הורשע בעבירות גניבה, זיוף מסמך, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה, בכך שגנב מארנקה של המתלוננת פנקס ובו 25 שיקים, זייף אותם והשתמש בהם לצרכיו. המתלוננת נאלצה לשלם סכום ₪ 38,500. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

ו. ת"פ (רמלה) 1508/08 **מדינת ישראל נגד אמיר מחאגנה (29.05.11)**, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות גניבה, זיוף מסמך בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, ניסיון קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וגניבה בידי עובד. הנאשם גנב ממשרדי החברה בה עסק שיקים, זייף אותם תוך שהוא עושה שימוש בחותמת החברה באופן הנחזה כאילו נחתם על ידה כדין, על סך 40,310. בית המשפט גזר עליו 2 מאסרים על תנאי, צו של"צ, קנס ופיצוי.

ז. ת"פ (תל אביב) 53616-06-11 **מדינת ישראל נגד שחר דבוש (23.04.14)**, הנאשם הודה והרשע בעבירות גניבה, זיוף, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה. הנאשם גנב שני שיקים מתוך מגירת שולחן של חנות אלקטרוניקה וקיבל תמורתם ₪ 98,920 במזומן מאדם אחר. בהמשך הנאשם החזיר כמחצית מהסכום 50,000 ₪. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו המאשימה תעתור לעונש של 6 חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות וההגנה תעתור למאסר על תנאי. בית המשפט גזר עליו 12 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

18. אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר קצר בעבודות שרות, לבין מאסר קצר בפועל, העולה על שישה חודשים.

גזירת עונשו של הנאשם

19. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40א לחוק העונשין, ובלבד שהעונש שייקבע לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם, בן 40, עובד כאב בית בבית ספר, הודה במיוחס לו בכתב האישום וחסך מזמנו של בית המשפט. לנאשם ילד בן חמש שנים, שנמצא בחזקת אמו והנאשם שומר על קשר עמו ומשלם מזונות.

הנאשם נעדר עבר פלילי, יחד עם זאת, קיים לחובתו גיליון רישום תעבורתי בעבירות תעבורה חמורות, בעיקר נהיגה ללא רישיון נהיגה. רישום תעבורתי זה מאופיין בפליליות מסוימת ואף חריגה, בשל חומרת העבירות.

יחד עם זאת, חלפו כ-3 מאז ביצועה של האחרונה בעבירות.

הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו והביע צער וחרטה על ביצועם. שרות המבחן התרשם כי הנאשם ערך התבוננות מעמיקה במעשיו, הבין את חומרתם וחש בושה ואמפטיה כלפי המתלונן.

הסדר הטיעון כולל הסכמה על תשלום פיצוי כגודל הגניבה.

כפי שציינתי, ראוי היה שכחלק מחרטתו ומקבלת האחריות על מעשיו, היה הנאשם פועל, עוד בטרם יחוייב בכך בגזר הדין, להשיב למתלונן את כספי הגניבה, שנגנבו לפני כשלוש שנים, ואולם הדבר לא נעשה.

הנאשם נימק את אי החזרת הכסף למתלונן בנימוק לגבי חסרון כיס, ואולם ההסבר איננו מספק, במיוחד לנוכח בעלותו של הנאשם על הדירה בחצור.

שרות המבחן העריך כי קיים סיכון בינוני להישנות מעשים עוברי חוק על ידו של הנאשם אך שילוב בטיפול עשוי להפחיתו, על כן הומלץ להעדיף בעניינו את הפן השיקומי ולא למצות עמו את הדין.

לאור הפרוגנוזה החיובית של שרות המבחן, היעדר עבר פלילי, קבלת האחריות על ידו ונתוני החיוביים במהותם של הנאשם, ולאחר שקבעתי כי הרשעתו של הנאשם נותרת על כנה, החלטתי לאמץ את המלצת שרות המבחן ולגזור את עונשו ללא רכיב של מאסר בפועל, תוך סטייה ממתחם העונש.

מצאתי כי שיקולי שיקום, ובכללם המשך תעסוקה רציפה, מצדיקים סטייה ממתחם העונש.

מדובר בענישה מקילה ביותר, ולכן החלטתי להחמיר עם הנאשם שרכיב הפיצוי, על אף ההסכמה לגבי עניין זה בין הצדדים.

לנוכח קולתו היתרה של העונש, ובהמשך להימנעות מהטלת כל רכיב של מאסר בעבודות שרות, ובעיקר משום ההכרה בנזקו של המתלונן, אשר בפועל לא קיבל עד כה את כספי הגזל, ראיתי לנכון לזכות את המתלונן בפיצוי יתר צנוע, בנוסף על סכום הקרן, שלגביו הוסכם כפיצוי.

סוף דבר

20. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. חמישה חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום על כל אחת מהעבירות בהן הורשע.

ב. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום.

בתקופה זו על הנאשם לעמוד בפיקוח שרות המבחן ולבצע את כל אשר יוטל עליו.

בית המשפט מסביר בזאת לנאשם בלשון פשוטה את משמעות הצו ומזהיר אותו, שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לגזירת עונש מחודש על העבירה שבגללה ניתן הצו.

ג. צו של"צ בהיקף של 200 שעות, אשר יבוצעו במתנ"ס ארתור פוקס בקריית שמונה, בתפקידי אחזקה, בהתאם להוראות שירות המבחן.

בית המשפט מסביר לנאשם את משמעות הצו, את מטרת השירות ואת פרטיו, ומזהירו שאם לא ימלא אחר הצו, יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד' לחוק העונשין.

ד. הנאשם ישלם למתלון, עד תביעה מס' 3, פיצויים בסך 32,000 ₪.

(יובהר כי אם ימצא כי המתלון פוצה על ידי גוף אחר חברת ביטוח/בנק הרי שפתוחה בפני המאשימה הדרך לדאוג להעברת הפיצוי על סך 30,000 ₪ באמצעות שיפוי לגוף הרלוונטי ואילו את יתרת הפיצוי על סך 2,000 ₪ יש להעביר למתלון עצמו) סכום הפיצוי יופקד בארבעה תשלומים שווים של 8,000 ₪ כל אחד, כדלקמן: תשלום ראשון לא יאוחר מיום 10.2.19, תשלום שני לא יאוחר מיום 10.4.19, תשלום שלישי לא יאוחר מיום 10.6.19, ותשלום רביעי ואחרון לא יאוחר מיום 10.8.19.

מובהר כי כל עיכוב או איחור בהעברת תשלומי הפיצוי יעמיד את הסכום לפירעון מיידי, וישא דמי הצמדה וריבית כדין.

כל החלטה קודמת בהליך זה לגבי תשלום הפיצוי - בטלה, והשוברים שהוצאו על פי החלטות קודמות מבוטלים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה טבת תשע"ט, 02 ינואר 2019, במעמד הנוכחים.